

ΕΤΟΣ 69ον

20 Ιουνίου 2021

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 25 (3551)

ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ, Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΤΩΝ ΑΓΑΘΩΝ

Ἡ ἐποχή μας εὐκολότερα ἀποδέχεται ἕναν Θεό ὡς ἀπρόσωπη, ἀφηρημένη δύναμη, παρά ἕναν Θεό, ὁ ὁποῖος προσέλαβε, ἐξαιτίας τῆς ἀγάπης, σάρκα καί ὅσά καί ὁ ὁποῖος μεριμνᾷ γιά ἐμᾶς, ἀποστέλλοντας τό Ἅγιο Πνεῦμα, ὥστε νά μή μᾶς ἀφήσει ὄρφανούς καί νά συνεχίζει νά μᾶς ἀγιάζει ὄντας παρών στή ζωή μας. Ὁμολογοῦμε «Πατέρα, Υἱόν καί Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καί ἀχώριστον», ἀλλά ἡ λογική μας δέν μᾶς ἀφήνει νά ἐμπιστευθοῦμε τή δύναμη τήν ὁποία λαμβάνουμε στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας ὡς ἀφετηρία ἀλλαγῆς καί ὡς κοινωνία μέ τόν Θεό πού ὑπάρχει «ἐν τρισί προσώποις», δέν εἶναι ἀφηρημένος, ἀλλά μᾶς συναντᾷ προσωπικά.

Ἄφετηρία αὐτῆς τῆς συνεχοῦς παρουσίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στή ζωή τοῦ κόσμου καί τῶν ἀνθρώπων, στή δική μας προσωπική ζωή εἶναι ἡ ἐορτή τῆς Πεντηκοστῆς. Ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον παρουσιάζει ἡ ἀφήγησις στίς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων σχετικά μέ τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο τό Ἅγιο Πνεῦμα φανερώνεται στούς Ἀποστόλους: «ἐκάθισέ τε ἐφ' ἕνα ἕκαστον αὐτῶν» (Πράξ. 2,3). Ἡ παρουσία του ὑπῆρξε προσωπική ἐπάνω στόν καθέναν ἀπό τούς μαθητές. Δέν ἦταν μόνο μία γενική δωρεά πρός ὅλο τόν κόσμο καί τούς ἀνθρώπους, ἀλλά καί μία εἰδική εὐλογία στόν καθέναν μαθητή, ὁ ὁποῖος τό προσδοκοῦσε.

Προϋποθέσεις τῆς Πεντηκοστῆς

Αὐτή ἀκριβῶς ἡ προσδοκία, καρπός τῆς ἀγάπης πρός τόν Χριστό, ὁ ὁποῖος προετοίμασε, τόσο πρῖν τήν Ἀνάστασις ὅσο καί μετά ἀπό αὐτή, τούς Ἀποστόλους γιά τόν ἐρχομό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀποτελεῖ τό χαρακτηριστικό σημεῖο, τό ὁποῖο συχνά λείπει ἀπό τή δική μας ζωή. Σημεῖα τῆς προσδοκίας ἦταν ἡ συγκέντρωση τῶν Ἀποστόλων στόν ἴδιο τόπο. Ἦταν ἡ ὁμοψυχία τους. Ἦταν ἡ ἐτοιμότητά τους νά μοιραστούν τή

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. β' 1-11)

Ἡ δωρεά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος

Ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς ἦσαν ἅπαντες ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτὸ. Καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦχος ὡσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας, καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον οὗ ἦσαν καθήμενοι· Καὶ ὠφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλῶσσαι ὡσεὶ πυρός, ἐκάθισέ τε ἐφ' ἓνα ἕκαστον αὐτῶν, καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέροις γλώσσαις καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι. Ἦσαν δὲ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης συνῆλθε τὸ πλῆθος καὶ συνεχύθη, ὅτι ἤκουον εἰς ἕκαστος τῆ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν. Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ ἐθαύμαζον λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· οὐκ ἰδοὺ πάντες οὗτοί εἰσιν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι; καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῆ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν ἐν ἧ ἑγεννήθημεν, Πάρθοι καὶ Μῆδοι καὶ Ἑλαμίται, καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν, Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι, Ἰουδαῖοί τε καὶ προσήλυτοι, Κρῆτες καὶ Ἄραβες, ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέροις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ;

χαρά καὶ τὸν θησαυρὸ τῶν ἀγαθῶν. Ἦξεραν πῶς ὁ,τι ἐπρόκειτο νά τοὺς δοθεῖ δέν θά ἦταν γιά τήν προσωπική τους καταξίωση, ἀλλά γιά τή διακονία τοῦ Εὐαγγελίου σέ ὅλη τήν κτίση. Γιά τή συνέχεια τοῦ ἔργου πού ὁ Διδάσκαλός τους εἶχε ξεκινήσει. Καί περίμεναν αὐτή τήν παρουσία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ὄντας ὁμόψυχοι. Ἐχοντας μία ψυχὴ καὶ μία καρδιά. Μὴ βάζοντας τά προσωπικά τους πιστεῦω, τὸν τρόπο τῆς θέασης τοῦ κόσμου, τά χαρίσματα, τίς γνώσεις, τίς ἰκανότητές τους πιο πάνω ἀπό τήν ἐνότητα μεταξύ τους. Ἡ ἐνότητά τους περιελάμβανε καὶ τή χαρὰ τῆς συντροφιάς, τῆς κοινότητος, τῆς παρουσίας στόν χῶρο ὅπου εἶχαν ἤδη ἀγιαστεῖ χάρη στήν παρουσία τοῦ Χριστοῦ, εἶχαν κοινωνήσει τό σῶμα καὶ τό αἷμα του τό βράδου τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου.

Ὁ τρόπος τοῦ Εὐαγγελίου

Αὐτά τά τρία σημεῖα, ἡ προσδοκία, ἡ ὁμοψυχία καὶ ἡ κοινότητα ἀποτέλεσαν τή βάση γιά νά τοὺς ἀγγίξει τό Ἅγιο Πνεῦμα σέ προσωπικό ἐπίπεδο. Ὅταν οἱ ἄνθρωποι ἀνήκουμε στήν Ἐκκλησία, δηλαδή συγκεντρωνόμαστε «ἐν Χριστῷ» στόν τόπο τοῦ ναοῦ, στόν τρόπο τοῦ Εὐαγγελίου, ὅταν ἡ καρδιά μας εἶναι ὁμόψυχη μέ τῶν ἄλλων, δηλαδή προσδοκοῦμε

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

“Όταν ἔφθασε ἡ ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, ἦταν ὅλοι συγκεντρωμένοι καί ὁμόψυχοι στό ἴδιο μέρος. Καί αἰφνιδίως ἦλθε ἀπό τόν οὐρανό μία βοή σάν νά φυσοῦσε δυνατός ἄνεμος καί γέμισε ὅλο τό σπίτι, στό ὁποῖο ἔμεναν, καί ἐμφανίσθηκαν γλώσσες σάν πύρινη φλόγα νά μοιράζονται σέ αὐτούς καί κάθισαν ἀπό μία στόν καθένα τους, καί ὅλοι πλημμύρισαν ἀπό ἅγιο Πνεῦμα καί ἄρχισαν νά μιλοῦν σέ ξένες γλώσσες, ἀνάλογα μέ ἐκεῖνο πού τούς ἔδινε τό Πνεῦμα νά μιλοῦν. Ἦταν ἐγκατεστημένοι στήν Ἱερουσαλήμ εὐλαβεῖς Ἰουδαῖοι ἀπό ὅλα τά ἔθνη τῆς γῆς. “Όταν ἀκούσθηκε ἡ βοή αὐτή, συγκεντρώθηκε τό πλῆθος καί ἐπικράτησε σύγχυση, καθώς ἄκουγε καθένας τούς ἀποστόλους νά μιλοῦν στή δική του γλώσσα. “Όλοι ἀποροῦσαν καί θαύμαζαν, ἔλεγαν δέ μεταξύ τους: Δέν εἶναι ὅλοι Γαλιλαῖοι αὐτοί πού μιλοῦν; Καί πῶς συμβαίνει νά τούς ἀκοῦμε καθένας στή δική του μητρική γλώσσα; Δηλαδή, Πάρδοι καί Μῆδοι καί Ἑλαμίτες, καί οἱ κάτοικοι τῆς Μεσοποταμίας, τῆς Ἰουδαίας καί τῆς Καππαδοκίας, τοῦ Πόντου καί τῆς Ἀσίας, τῆς Φρυγίας καί τῆς Παμφυλίας, τῆς Αἰγύπτου καί τῶν περιοχῶν τῆς Λιβύης πρὸς τήν πλευρά τῆς Κυρήνης, καί οἱ Ῥωμαῖοι, πού ἦταν ἐγκατεστημένοι στά Ἱεροσόλυμα, τόσο οἱ ἐκ καταγωγῆς Ἰουδαῖοι, ὅσο καί οἱ προσήλυτοι, οἱ Κρήτες καί οἱ Ἀραβες, ὅλοι ἐμεῖς τούς ἀκοῦμε νά μιλοῦν στίς δικές μας γλώσσες γιά τά μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ;

(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

τὴν παρουσία τοῦ Χριστοῦ, ἐκείνον ζητοῦμε, ἐκείνον ἀγαποῦμε καί εἴμαστε πρόθυμοι νά ἀφήσουμε γιά χάρη του κατά μέρος καθετί τό ἀνθρώπινο καί καθημερινό, τότε ἔχουμε ὅλες τίς προϋποθέσεις τῆς λήψης τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀλλά καί ὅταν ἔχουμε τὴ διάθεση νά ἀναλάβουμε τὴν ἀποστολή νά πορευθοῦμε στὸν κόσμο, ὁ καθένας μιλώντας γιά τό θαῦμα τό ὁποῖο ζεῖ, τότε τό Ἅγιο Πνεῦμα δέν μένει στή γενική εὐλογία. Ἐρχεται στὸν καθέναν ἀπὸ ἐμᾶς καί μᾶς δίνει τὴ χάρη καί τὴν εὐλογία νά προσφέρουμε, νά προσφερόμαστε καί νά διακονοῦμε τό ἔργο τῆς ἀγάπης καί τῆς σωτηρίας ὅλων.

Ἡ Ἐκκλησία ὡς σῶμα Χριστοῦ

Ὁ κόσμος ἔχει ὡς κέντρο τὸν ἀνθρώπινο ἑαυτό, τό ἄτομο. Ζητᾶ τὰ προσωπικά χαρίσματα, ὄχι γιά νά λειτουργήσει σέ προοπτική συλλογικότητας, ἀλλὰ γιά τὴν ἀτομικὴ καταξίωση καί ἐπιτυχία. Ἡ κοινωνία ἀποτελεῖται ἀπὸ ἄθροισμα ἀτομικότητων, πού δέν ἀποσκοποῦν στήν ὁμοψυχία, στήν κοινότητα, ἀλλὰ στήν ἀτομικὴ δόξα. Γι' αὐτό καί ζητᾶ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία τὴν ἱκανοποίηση τῶν ἀτομικῶν θρησκευτικῶν, κοινωνικῶν καί ὑλικῶν ἀναγκῶν του. Δέν μπορεῖ νά σκεφτεῖ ὅτι ἡ Ἐκκλησία, ὡς τό

20 Ιουνίου 2021: ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Μεθοδίου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Πατάρων († 312). Νικολάου Καβάσιλα (ιδ΄ αἰ.).
Ἦχος: -- Ἐωθινόν: -- Ἀπόστολος: Πράξ. β΄ 1-11 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ζ΄ 37-52, η΄ 12.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 27 Ιουνίου, τῶν Ἁγίων Πάντων.

Ἀπόστολος: Ἐβρ. ια΄ 33 - ιβ΄ 2 – Εὐαγγέλιον: Μτθ. ι΄ 32-33, 37-38, ιθ΄ 27-30.

σῶμα τοῦ Χριστοῦ τό ὁποῖο συγκροτεῖται «ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι», δέν μπορεῖ νά ὑπάρξει χωρίς αὐτόν τόν ἁρμονικό συγκερασμό, τῆς καταξίωσης τοῦ προσώπου πού λαμβάνει τά χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί τῆς ἔνταξής του στήν Ἐκκλησία. Ὡστε ὅλοι μαζί νά μοιραστοῦμε τή δημιουργικότητα τῶν χαρισμάτων μας καί νά γίνουμε ἕνα, ἀλλάζοντας τόν ἑαυτό μας καί τόν κόσμο.

Ἡ προσωπική μας Πεντηκοστή δέν νοεῖται ἐκτός τῆς Πεντηκοστῆς ὄλων. Σέ ἕναν κόσμο πού μένει στήν άτομοκεντρικότητα καί πού ἀρνεῖται νά ἀφεθεῖ στήν παρουσία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τό ὁποῖο «πάντα χορηγεῖ», ἐμεῖς ἄς ἐπιμεινουμε νά ἀνοιγόμαστε στόν πλησίον μας μέσα ἀπό τήν Ἐκκλησία. Αὐτή εἶναι τό δῶρο πού μᾶς ἄφησε ὁ Χριστός καί τό Ἅγιο Πνεῦμα τή συγκροτεῖ, γιά νά ζοῦμε καί νά ὁμολογοῦμε τόν Τριαδικό Θεό ὅχι μόνο στά λόγια ἀλλά καί στά ἔργα. Καί μέ τή χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐρχεται ἡ σωτηρία μας.

π. Θ. Μ.

Νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Μητροπολίτου Φαναρίου Ἀγαθαγγέλου
Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΔΕΟΣ ΚΑΙ ΙΚΕΣΙΑ - Μέ τούς Ἁγίους τῆς Εὐβοίας

Ἑορταστικές ἐκδηλώσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
γιά τήν ἐπέτειο τῶν 200 χρόνων ἀπό τήν Ἐθνεγερσία.

Κεντρική ἰστοσελίδα: www.ekklisia1821.gr

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος, Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr